

[Justitsministeren]

ikke haft mulighed for at afslutte sine overvejelser over den fremtidige udformning af sanktionssystemet. Jeg kan imidlertid oplyse, at jeg vil drøfte spørgsmålet om fremskyndelse af rådets arbejde vedrørende sanktionssystemet med rådets formand, professor Knud Waaben, og jeg vil i den forbindelse høre, om det vil være muligt for rådet at afgive delbetænkninger om de forskellige emner inden for kommissoriet. Det er nemlig efter min mening meget vigtigt, at vi her i tinget kan komme videre med dette arbejde og samtidig få en vis rytme i reformbestræbelserne.

Om B 74 skal jeg sige, at jeg på baggrund af kriminalforsorgens administration af dette område ikke finder, at der er noget større praktisk behov for en straffuldbyrdslov. Jeg synes, man har gjort og fortsat gør et stort og dygtigt arbejde i kriminalforsorgen med disse spørgsmål, men ud fra mere generelle og principielle overvejelser mener jeg, at en regulering af de indsattes forhold i højere grad end i dag bør ske ved lov, og dette spørgsmål indgår netop i det kommissorium om sanktionssystemet, der er givet straffelovrådet, som jeg derfor senere vil få en udtalelse fra om spørgsmålet. Jeg kan i den forbindelse oplyse, at jeg vil drøfte med professor Waaben, om det måske kunne være praktisk for rådet at nedsætte underudvalg til behandling f.eks. af spørgsmålet om en straffuldbyrdslov, således at rådets overvejelser over dette spørgsmål kan blive behandlet sideløbende med rådets øvrige arbejde. På den måde kan det fremskyndes mest muligt.

Om beslutningsforslag nr. B 77, der handler om de grønlandske straffasonere, kan jeg sige, at jeg længe har været opmærksom på de særlige problemer, som grønlandere kan have i forbindelse med afsoning af straffe her i landet. Jeg kan oplyse, at der i øjeblikket er ved at ske en væsentlig udvidelse af anstalten i Godthåb med henblik på at give de indsatte dér bedre forhold, men indtil man har fundet en endelig løsning på problemet om, hvem der skal have ansvaret for afsoningen af straffe, der idømmes grønlandere, er det vigtigt at søge forholdene for de grønlandere, der skal afsone straf her i landet, forbedret. Der er da også allerede taget adskillige initiativer i den retning. Jeg kan nævne de fælles aktiviteter, som tilbydes grønlandske indsatte, og den væsentlige for-

gelse af bevillingerne til de indsattes hjemrejse til Grønland og til de pårørendes besøgsrejser, som nu er gennemført.

Endelig vil jeg i løbet af kort tid som et forsøg oprette en særlig afdeling for grønlandske indsatte på anstalten ved Herstedvester, men heller ikke jeg tror, at det er den endelige løsning. Jeg kan sige, at jeg har planlagt et besøg i Grønland i den kommende sommer, hvor jeg håber at få lejlighed til at drøfte spørgsmål, der vedrører afsoningen for grønlandere, med repræsentanter for hjemmestyret. Jeg synes, meget taler for, at vi skal sigte efter en ordning, der betyder, at afsoningen i videst muligt omfang kan finde sted i Grønland, og det synspunkt vil jeg gerne forelægge for repræsentanter for hjemmestyret.

Om de øvrige forslag i den gruppe, vi her behandler, vil jeg kort sige, at jeg ikke kan tilslutte mig dem, men at jeg er villig til senere at drøfte enkeltheder i dem med retsudvalget.

Torben Lund (S):

Da vores ordfører, hr. Ole Espersen, ikke kan være til stede, skal jeg gøre nogle få bemærkninger om disse syv forslag. Vi finder, at der er mange elementer i dem, som er positive, og det gælder såvel den øget social og kulturel indsats mod kriminaliteten som den ændret prioritering af strafferammerne. Vi er også enige i, at straffuldbyrdsloven bør ske betydelig hurtigere, end den sker i dag, men ligefrem at lade straffen forælde i takt med den tid, der går ud over fire måneders ventetid, er utvivlsomt for vidtgående.

Repræsentanter for den socialdemokratiske gruppe har tidligere talt om, at vi har brug for en straffuldbyrdslov eller en fængselslov. Der er ingen tvivl om, at reglerne om afsoning er så vigtige for den enkelte, at vi bør interessere os mere for dette spørgsmål i folketinget, end vi hidtil har gjort. I adskillige andre lande har man rent faktisk en egentlig straffuldbyrdslov, og det er bestemt værd at diskutere, om vi ikke også bør have det her i landet.

At der, sådan som det er foreslået i B 76, efterhånden som de alternative straffereformer vinder indpas, bør ske en forøgelse af bevillingerne til kriminalforsorgen i frihed, som jo bl.a. får væsentlige opgaver i forbindelse